

Bemærkninger til forslaget

Fremskridtspartiet fremsatte i folketingsåret 1990-91, 1. samling, et tilsvarende forslag, B 1, se Folketingstidende 1990-91, 1. samling, forhandlingerne sp. 80 og 1203 samt tillæg A sp. 451.

I de senere år er forældrenes manglende betaling for pasning af deres børn blevet et stigende problem. Af Jyllands-Posten fra den 23. marts 1990 fremgår det, at efter indførelsen i 1989 af kravet om, at bistandsmodtagere skulle betale for offentligt formidlet børnepasning, har kommunerne 50 mio. kr. til gode hos de berørte familier, og i dag skylder hver anden kontanthjælpsmodtagerfamilie i Københavns og Århus Kommuner for børnepasning.

Den 1. maj 1989 blev reglerne for kontanthjælpsmodtageres betaling for deres børns ophold i daginstitutioner m.v. ændret, således at den skattefri kontanthjælp teknisk omregnes til en tilsvarende skattepligtig ydelse, der benyttes ved opgørelsen af, om der på grund af indtægtsforholdene er grundlag for at yde hel eller delvis friplads. Kontanthjælpsmodtagerne har dog en særlig fordel, idet de har et særligt fradrag på 25.000 kr., hvortil kommer, at de også kan få socialpædagogiske fripladser.

Allerede da der var gået 3 måneder med disse nye regler, kunne man i Århus Kommune konstatere, at kommunekassen manglede en mio. kr., fordi halvdelen af de 1.200 forældre på kontanthjælp ikke havde betalt, medens 130 børn var udmeldt af institutionerne.

Politiken kunne i august 1989 oplyse, at der i Københavns Kommune tildeles 50-60 fripladser dagligt mod de to-tre, der var normen inden den nye lov om betaling trådte i kraft.

Under et samråd i Folketingets Socialudvalg den 26. august 1989 oplyste socialminister Aase Olesen, at kommunerne ingen muligheder havde for at forfølge kontanthjælpsmodtagere, der nægter at betale for deres børns pasning, idet heller ikke bistandslovens § 49, der sætter kontanthjælpsmodtageren under en slags økonomisk formynderskab, kunne tages i anvendelse. Ministeren ville overveje, om der var behov for lovgivning på området.

Socialstyrelsen offentliggjorde den 5. oktober 1989 en undersøgelse om virkningerne af de nye regler der var trådt i kraft den 1. maj 1989 om betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn. Socialstyrelsen havde sendt et spørgeskema til 60 udvalgte kommuner, hvoraf de 52 kommuner svarede.

Undersøgelsen viste, at der i perioden fra 1. maj 1989 til 1. september 1989 på landsplan skønnes at være udmeldt 1550 børn fra daginstitutioner og dagpleje. 32 pct. af de udmeldte børn er børn af modtagere af hjælp efter bistandslovens § 42, og 42 pct. af børnene er børn af enlige forældre. Kommunerne har i samme periode på landsplan tildelt ca. 6.800 socialpædagogiske fripladser til børn af kontanthjælpsmodtagere, hvilket svarer til ca. 33 pct. af samtlige børn af kontanthjælpsmodtagere.

80 pct. af kontanthjælpsmodtagerne har enten friplads eller får betalingen nedsat. Til trods herfor ses kontanthjælpsmodtagerne oftere at være i restance end andre brugere. 36 pct. af kontanthjælpsmodtagerne er i restance mod 15 pct. af andre brugere.

Socialministeren blev den 31. januar 1990 af Folketingets Socialudvalg bedt om at oplyse udvalget om, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der er i restance med daginstitutionsbetaling efter de seneste opgørelser i henholdsvis Århus Kommune, Ålborg Kommune, Odense Kommune, Helsingør Kommune og Københavns Kommune.

Helsingør Kommune var ikke i stand til at fremskaffe de ønskede oplysninger, men de øvrige kommuner kunne oplyse:

Århus Kommune: 698 familier var i restance.

Ålborg Kommune: 157 familier var i restance.

Odense Kommune: familierne til 208 børn var i restance.

Københavns Kommune: der var restance med betalingen for 1100 børn.

Af Jyllands-Posten fra den 27. januar 1990 fremgår det, at i Ålborg er gælden på et år steget med 70 pct. og er nu på 4,3 mio. kr.

Af samme avis fremgår det tillige, at beløbet i 1989 var steget til 194 mio. kr., og at der var sket en tyvedobling af denne form for gæld på 5 år.